

# РЕШЕНИЕ

№ 6511

гр. София, 19.11.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова**

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова  
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7077** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от Столична община чрез упълномощен представител срещу решение № 15976 от 17.01.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 10-ти състав по нахд № 11801/2019г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 356377/2019 от 29.03.2019г., издадено от заместник кмет на Столична община /СО/, с което на основание чл.53 и чл.13, б."б" от ЗАНН и чл.48 и чл.49 от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ на В. Р. М. е наложена глоба в размер на 50,00 лв.за извършено нарушение по чл.18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и да бъде потвърдено обжалваното НП.

В съдебно заседание касаторът Столична община чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът - В. Р. М., редовно призована не изразява становище по жалбата.

Заключението на прокурора е, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение № 15976 от 17.01.2020г. по нахд № 11801/2019г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН. От фактическа страна районният съд е приел за установено следното:

На 07.03.2019г. В. М. пътувала с автобус 213 в [населено място],[жк]по посока бл.42. При 144 СОУ по време на проверка е установено, че М. е без превозен документ за пътуване , поради което е помолена да слезе от автобуса. Било й предложено да купи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, но М. отказала.Свидетелката Г. поискала личната карта на ответника по касация, но последната отказала да я даде. Това наложило оказване на съдействие от 07 РУ на СДВР. В присъствието на полицейски служител е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, който е връчен веднага на М..

Настоящият съд намира фактическата обстановка за правилно установена от СРС, с изключение на датата на извършване на нарушението. Правилно са ценени показанията на актосъставителя и свидетеля и писмените доказателства.

Според наказателното постановление нарушението е извършено на 07.03.2019г.. АУАН е съставен на 07.03.2019г., но не е посочена датата на извършване на нарушението. Датата на извършване на нарушението и датата на констатиране на нарушението са различни по своето естество. Правилно СРС е приел, че в случая липсва съществен реквизит на АУАН - датата на извършване на нарушението. Наказателното постановление е правораздавателен акт, който се явява завършващ един строго формален административнонаказателен процес по установяване и налагане на административни наказания. Датата на извършване на нарушението е основен, задължителен реквизит както на АУАН, така и на НП / чл.42, т.3 и чл.57, т.5 от ЗАНН/, който е и един от същинските елементите, индивидуализиращи административното нарушение и който е релевантен за преценката за спазването на законоустановените срокове в чл.34 от ЗАНН.

Налице е необоснованост между АУАН и наказателното постановление по отношение датата на извършване на нарушението, тъй като с акта, с който се поставя началото на административнонаказателното производство не е установена датата на нарушението, а в НП е посочена такава. Формалният характер на административнонаказателните производства е обусловен от факта, че се засяга правната сфера на субектите на нарушението с налагането на наказание, поради което спазването на процесуалните правила и коректното посочване в АУАН и в наказателното постановление на всички задължителни реквизити е гаранция за

ненакърняване правото на защита на наказаните лица и гаранция за законосъобразно упражняване на субективното потестативно право на административния орган да ангажира административно-наказателната отговорност. СРС правилно е приел, че е опорочено административнонаказателното производство и това обосновава извод за незаконосъобразност на наказателното постановление, която води до неговата отмяна. Засягането на правото на защита на наказаното лице се състои в обстоятелството, че е налице неяснота и се създава объркване за датата на извършване на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето.

В административнонаказателното производство и в приложимото субсидиарно наказателно производство не съществува института на очевидна фактическа грешка или техническа грешка именно с оглед строго формалния характер на тези производства, и не съществува възможност за поправката им. Допуснатото процесуално нарушение е неотстранимо и в съдебната фаза и е основание за отмяна на наказателното постановление, в какъвто смисъл е решението на СРС.

Правилни са изводите на СРС и относно квалификацията на нарушението и не е необходимо повтарянето им.

Неотносими към настоящото производство са останалите касационни възражения на СО, според които СРС неправилно е приел, че нарушителят следва да се санкционира по реда на Закона за автомобилния транспорт, вместо по реда на НРУПОГТТСО. Мотивите на оспореното решение не съдържат аргументи в тази насока.

С оглед изложеното касационната жалба се явява неоснователна, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Страните не претендират присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 15976 от 17.01.2020г., постановено по нахд № 11801/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.